

तर्ह्यदर्शनंकुतस्तत्रहेतूनुपेक्षते ॥ क्षिप्रमिति ॥ एतेपक्षा दुःखातिशयात्संपातिवचनविस्मरणमूलकाः विभ्यतः कराद्भूतेतिशेषः ॥ रामबाणानां आघातादिशेषः ॥ शेषेषष्ठी
वा ॥ ७ ॥ रामपरोक्षं तथाभयायोगात्पक्षांतरमथवेति हृदयं पतितं मनउक्तांतं मनउक्कमणस्यैव मरणत्वात् ॥ ८ ॥ पीडितेन पीडनेन ॥ ९ ॥ विचेष्टमाना विलुठंती ॥ १० ॥
ननुसर्वमेतदसंभावितं रावणेन सर्वापायरहितं हरणस्येष्टकरत्वादतः पक्षांतरमाह ॥ अहोइति ॥ अथवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ ननुबहुभक्षणसामग्रीमत्त्वादनुरागवत्त्वाच्चेतेन भक्षणम

क्षिप्रमुत्पततो मन्येसीतामादायरक्षसः ॥ विभ्यतो रामबाणानामंतरापतिता भवेत् ॥ ७ ॥ अथवाह्नियमाणायाः पथिसिद्धनिषेविते ॥ म
न्येपतितमार्याया हृदयं प्रेक्ष्य सागरं ॥ ८ ॥ रावणस्योरुवेगेन भुजाभ्यां पीडितेन च ॥ तयामन्ये विशालाक्ष्यात्यक्तं जीवितमार्यया ॥ ९ ॥
उपर्युपरिसानूनां सागरं क्रमतस्तदा ॥ विचेष्टमाना पतिता समुद्रे जनकात्मजा ॥ १० ॥ अहोक्षुद्रेण चानेन रक्षंती शीलमात्मनः ॥ अव
धुर्भक्षितासीतारावणेन तपस्विनी ॥ ११ ॥ अथ वाराक्षसेन्द्रस्य पत्नीभिरसितेक्षणा ॥ अदुष्टादुष्टभावाभिर्भक्षिता सा भविष्यति ॥ १२ ॥
संपूर्णचंद्रप्रतिमं पद्मपत्रनिभेक्षणं ॥ रामस्य ध्यायतीवक्रं पंचत्वं रूपणागता ॥ १३ ॥ हारामलक्ष्मणेत्येव हायोध्येति च भामिनी ॥ विल
प्यबहुवैदेहीन्यस्तदेहा भविष्यति ॥ १४ ॥ अथवा निहिता मन्ये रावणस्य निवेशने ॥ भृशं लालप्यते बाला पंजरस्येव सारिका ॥ १५ ॥ जन
कस्य कुले जातारामपत्नी सुमध्यमा ॥ कथमुत्पलपत्राक्षी रावणस्य वशं व्रजेत् ॥ १६ ॥

संभावितमत आह ॥ अथवेति ॥ सापत्न्यदुःखादिति भावः
॥ १२ ॥ एतदुत्तरं श्लोकद्वयं संपूर्णचंद्रेत्यादि प्रक्षिप्तमिति कतकः ॥ १३ ॥ ननु सपत्नीभिरप्यशक्यं भक्षणं रावणेन स्वभोगार्थमानीतत्वादत आह ॥ अथवेति ॥ १४ ॥ निहि
ता गुप्ततया स्थापिता इति मन्ये ॥ नायमपि पक्षो युक्त इत्याह ॥ एवमपि सा बाला पंजरस्था सारिकेव भृशं मुहुर्मुहुः रामेति लालप्यते लालप्येत न च तदृश्यते इति भावः ॥ १५ ॥
ननु तर्हि रावणसमीप एव भवेत् संपातिवचनप्रामाण्यात् ॥ मया तु सम्यक् नाविष्टमित्याशंक्याह ॥ जनकस्येति ॥ तस्मादेतदप्ययुक्तमिति भावः ॥ १६ ॥